

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

GALE PENSIONAT, DET

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

Damerne fra Maxim.

„Fred og Ro“ kaldte hun sit Pensionat, den lille, snerpede Provinsdame, da hun efter Mandens Død flyttede til Hovedstaden og slog sig ned foran paa Vesterbro i en 5 Værelses med elektrisk Lys og W. C. og averterede „Værelser til Leje for dannede, gentile Herrer“.

Hun fik hurtig tre rigtig nydelige Herrer: en fhv. kgl. Fuldmægtig, der levede af sine Penge, en ung Sagfører, der levede af andres Penge, og en Fa'ers Søn, der levede af den Gamles Penge. Og længe varede det ikke, før Enkefruens pietistiske Aand gennemsyrede de tre Herrer. De bevæger sig gravitetisk, som skulde de til Kirkegang, og ved Bordet sidder de med foldede Hænder, til Enkefruen har givet Signalet til at hugge ind paa Frikadellerne.

Fruen er lykkelig. Og hun vilde være det endnu mere, saafremt der ikke eksisterede noget, der hedder Tjenestepiger, og vi dumper just ind i en Opgørs-Scene mellem Fruen og en Pige, der slaar Postelinet i Stykker og bliver jaget paa Porten.

Fruen faar Brev om at komme hjem paa Besøg et Par Dage. Og hun rejser efter at have givet Sagføreren Fuldmagt til at fæste den nye Pige.

Næppe er Fruen dampet af, før Pensionatet er som forvandlet. En Tryllefinger har strøget Pietismens trykkende Luft af Stuerne, og det er, som havde Pensionærerne lagt de Masker bort, hvormed de har gaaet saa længe. Hver for sig, og hinanden uafvidende, beslutter de at slaa Gækken løs og gøre sig en glad Aften. Og snart møder vi dem paa de forbudne Veje. I Maxims Kabinetter faar vi dem at se, først Fuldmægtigen, saa Sagføreren og endelig hin unge Mand, med Armen om Livet paa hver én af de glade Skønheder, der holder af at gemme sig slige Steder.

Senere føres de tre Par i Armene paa hinanden. Almindelig Overraskelse selvfølgelig. Saa en befriende Latter fra de tre Herrer, der højtideligt vedtager at fortsætte Festen i Fællesskab. Det sker. Under iagttagelse af alle de Former, Ungkarle iagttager, naar de virkelig er ude at more sig. Og Selskabet ender hjemme i Pensionatet, hvis „Fred og Ro“ afløses af Champagneproppers Knald og Musik og Sang til den lyse Morgen.

Da — hvad i al Verden er dette?

En Nøgle-rasler i Entrédøren! Det er Pensionatsfruen, der uventet er kommen hjem. I et Nu er de tre Par forsvundne; men hun finder dem ude i Køkkenet, hvor de tre Mandfolk hver for sig har den Frækhed at præsentere sin Dame for Fruen som „den nye Tjenestepige“.

Fruen stirrer maalløs paa de tre Tjenestepiger og fra dem til de tre Mandfolk, og man vil forstaa Situationens Komik, da Fruen kommanderer sine tre Pensionærer frem til Konfrontation med Pigerne.

Det bliver et Tableau, ingen humoristisk Tegner kunde tegne bedre — med Besvimelse af Fruen og Dans henover Køkkenets Brædder af de tre formastelige Par, der har lagt Pensionatet „Fred og Ro“s Renommé øde og knust den gamle Dames Tro paa Menneskene.

D A M E R N E F R A M A X I M .

- - - - -

Personerne:

Departementschef Grøn.....Herr Carl Alstrup
Fru Grøn.....Fru Jutta Lund
Erik, deres DSøn.....Herr Elith Pio
Etatsraad Grøn, Departements-
chefens Fader.....Herr Fr. Buch

Fru Departementschef Grøn har mange Kvaler med sine Piger og navnlig det sidste Exemplar, Anna, der er Indbegrebet af al Umulighed, er ved at gøre den gode Fru Grøn helt graahaaret. Men en skønne Morgen, da Anna serverer Kaffen for den samlede Familie. Departementchefen med Frue, Søn og Fader, den gamle Etatsraad Grøn, som bor hos Sønnen, hænder det, at Anna taber den kostbare Kaffekande, hvilken Bedrift koster hende hendes Afsked. Da Fru Grøn netop samtidig faar en Indbydelse fra en Veninde i Skodsborg om at komme derud og fejre Venindens Fødselsdag, kan hun desværre ikke faa Tid til at fæste en ny Pige, men hun stoler paa, at de tre Mandfolk sagtens kan klare sig uden kvindelig Hjælp, og tiltræder derfor glædelig Rejsen til Skodsborg. Aldrig saasnart er Fruen imidlertid dampet bort fra Hjemmet, før end de tre Generationer, Bedstefader, Fader og Søn, belaver sig paa en større Expedition rundt i Byens Kabinetter og Natlokaler, og Enden paa Legen bliver da ogsaa, at de tre letsindige Herrer mødes om Aftenen paa en større Restaurant, hver i Selskab med en nydelig ung, men utrolig lebendig Dame. I Fællesskab søger de nu at slaa Tiden ihjel, medn da Afskedens Time slaar, foretrækker de alle tre Ensomtælen, d.v.s. i Selskab med de respektive Damer, og ender, uden gensidig at vide det, i det fædrende Hjem. Næste Morgen vender Fru Grøn, intet anende, tilbage til Hovedstaden, men da hun træder ind i sit Hjem, forbavsnes hun over, at Sønnen ikke er staaet op endnu. Denne er mindst lige saa overrasket over Moderens pludselige Hjemkomst og aner ikke, hvordan han skal faa praktiseret sin Hjærter Dame ud af Huset. Pludselig faar han en lys Idé: Han napper et af Moderens Forklæder, som han giver Pigebarnet paa, og da Moderen efter at have hængt sit Tøj ud i Entréen atter kommer tilbage, præsenterer Erik hende for den nye Pige, som Far har engageret i hendes Fraværelse. Højlig forbavset kaster Fruen Pigen ud i Køkkenet, men hvem skildrer hendes Forbavselse, da hun kommer tilbage og finder nok en ny Pige. I hendes Fraværelse har Manden nemlig faaet akkurat den samme Ide som Sønnen, og har ligeledes pyntet sin Dame med et Forklæde. Fru Grøn er ved at blive gul af Galde over Mandens utrolige Letsindighed, og han paa sin Side er heller ikke rigtig stolt af Situationen, da Fruen haler ham ud i Køkkenet og præsenterer ham for Pige No. 1. Men rent galt bliver det dog først, da de vender tilbage fra Køkkenet og møder Bedstefaderen med Pige No. 3. For naturligvis har Etatsraaden været ligesaa genial som sin Søn og Sønnesønnen, og har ogsaa udstafferet sin Flamme med et af Fruens Forklæder. 3 Piger paa en Gang! Nej det er for meget for den stakkels Fru Grøn. Hun jager hele Kommersen ud i Køkkenet, hvor hun finder det formaalistjenligst at besvime paa en Stol, medens hun overlader Herrerne og Damerne fra "Maxim" Valpladsen, men siden den Dag tager Fru Grøn aldrig paa Landet mer. Invertfaald ikke alene.

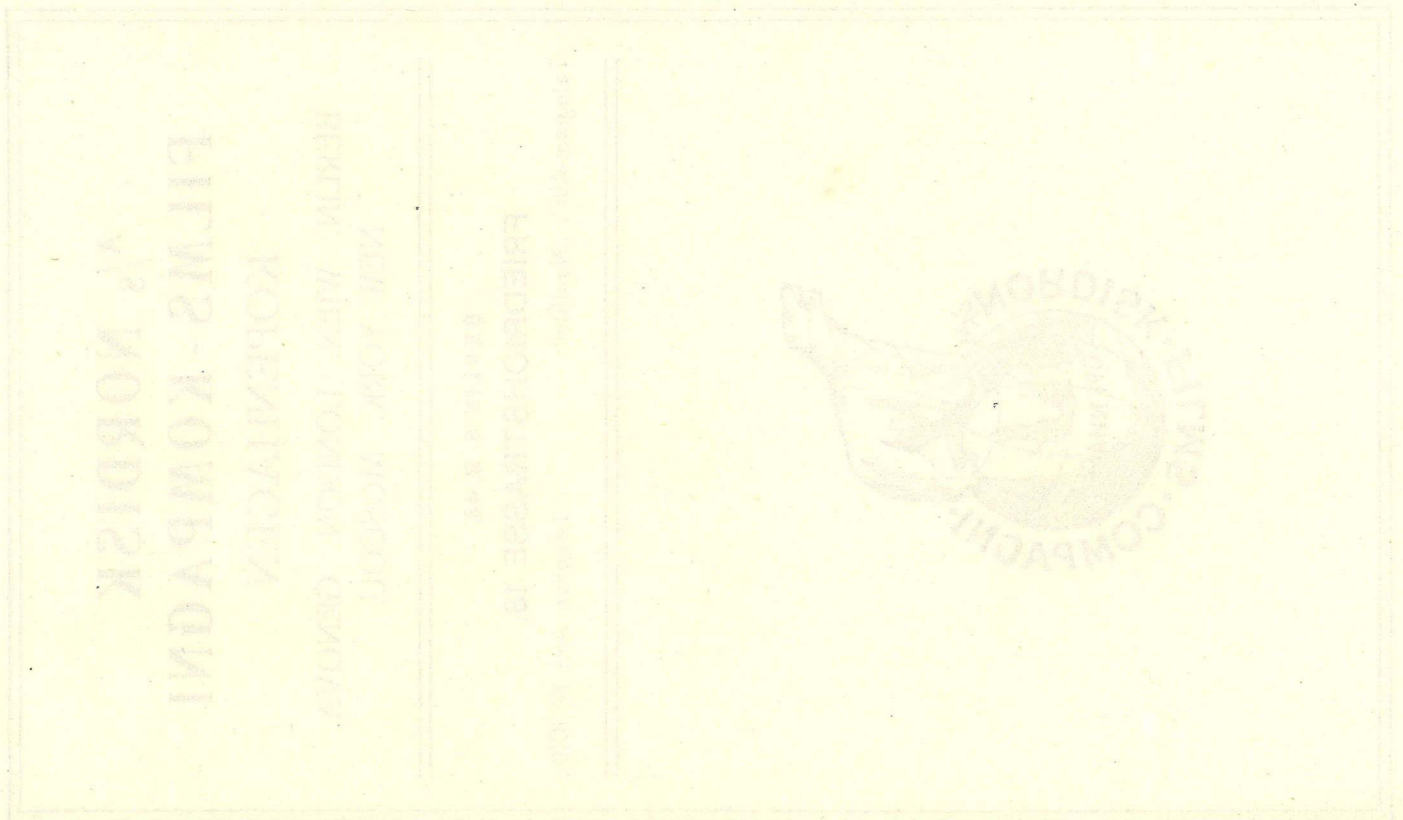
DIE FRAUEN VON MAXIM.

Frau Departementchef Grön hat viel Verdrüss mit ihren Mädchen, und namentlich Anna, das letzte Exemplar, der Inbegriff alles Unglaublichen, ärgert sie so, dass sie fast graue Haare bekommt. Eines schönen Morgens jedoch, als Anna der versammelten Familie, dem Departementchef nebst Gemahlin und Sohn wie deren Vater, dem alten Etatsrat Grön, der bei dem Sohne wohnt, den Kaffee serviert, geschieht ihr das Malheur, dass sie die kostbare Kaffeekanne fallen lässt, welche Grosstat ihr den Abschied einbringt. Da Frau Grön gleichzeitig eine Einladung von einer Freundin aus Skodsborg erhält, zu ihr heraus zu kommen, um den Geburtstag der Freundin zu feiern, hat sie leider keine Zeit, ein neues Mädchen zu mieten, aber sie verlässt sich darauf, dass die drei Herren sicherlich auch ohne weibliche Hilfe fertig werden können, und macht sich deshalb fröhlich auf die Reise. Kaum aber ist die Gnädige abgedampft, als die drei Generationen, Grossvater, Vater und Sohn, sich zu einer grösseren Expedition rings nach den Kabarettts und Nachtlokalen der Stadt vorbereiten, und das Ende vom Lied ist denn auch, dass die leichtsinnigen Herren am Abend in einem grösseren Restaurant zusammen treffen, jeder in der Gesellschaft einer niedlichen, jungen, aber unglaublich lebhaften Dame. Gemeinschaftlich suchen sie nun, sich die Zeit zu vertreiben, aber als die Stunde des Abschieds schlägt, ziehen sie alle drei die Einsamkeit vor, d.h. in Gesellschaft der respektiven Damen, und ohne dass der eine von dem Vorhaben des anderen etwas ahnt, landen sie alle in dem Heim ihrer Vater. Am nächsten Morgen kommt Frau Grön nichtsahnend nach der Hauptstadt zurück, ist aber, als sie nach Hause kommt, sehr erstaunt darüber, dass der Sohn noch nicht aufgestanden ist. Dieser ist genau so überrascht über die plötzliche Rückkehr der Mutter, und ahnt nicht, wie er seine Herzensdame aus dem Hause herauspraktizieren soll. Plötzlich hat er eine Idee: Er erwischt eine Schürze der Mutter, das Mädchel muss sie umbinden, und als die Mutter, nachdem sie ihre Sachen ins Entré gehängt hat wieder in sein Zimmer kommt, stellt Erich sie als das neue Mädchen vor, das Vater in ihrer Abwesenheit engagiert hat. Höchst überrascht weist die Gnädige das Mädchen in die Küche, aber wer schildert ihr Erstaunen, als sie zurückkommt, und ein zweites neues Mädchen findet. In ihrer Abwesenheit hat nämlich ihr Mann die selbe Idee wie der Sohn bekommen, und hat ebenfalls seine Damemit einer Schürze versehen. Frau Grön wird gelb und grün vor Galle über ihres Mannes unglaublichen Leichtsinns, und er seinerseits ist auch gerade nicht stolz auf die Situation, als seine Gattin ihn mit sich in die Küche zieht, und ihm das Mädchen No 1 vorstellt. Aber ganz toll wird es erst, als sie aus der Küche kommend den Grossvater mit dem Mädchen No 3 treffen, denn natürlich war der Etatsrat ebenso genial gewesen, und hatte seine kleine Flamme mit einer Schürze von der Gnädigen ausstaffiert. Drei Mädchen auf einmal! Nein, das ist zu viel

für die arme Frau Grön! Sie jagt die ganze Gesellschaft in die Küche hinaus, wo sie es zweckdienlich findet, ohnmächtig auf einen Stuhl zu sinken, während sie den Herren und Damen von "Maxim" den Wahlplatz überlässt. Aber seit jenem Tage ist Frau Grön niemals aufs Land gefahren, - wenigstens nicht alleine.

- - - - o o 0 0 o o - - - -

A/s NORDISK
FILMS - KOMPAGNI
KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

niemals eine lang Gehren, -- wenigstens nicht alleine.
den Wahlplatz überlassen. Aber seit jenem Tage hat Frau Grön
nen Schritt zu sinken, während sie den Herren und Damen von "Maxim"
Küche hinaus, wo sie es zweckdienlich findet, ohnmächtig auf ei-
für die arme Frau Grön! Sie lebt die ganze Gesellschaft in die